

Den højtærede Forsvarsminister fandt, at det Forslag, han fremsatte, og som findes i Bilag I til det her behandlede Lovforslag, var saa naturligt og velbegrundet. Jeg kan ikke dele denne Opfattelse. Det forekommer mig yderst mærkværdigt, at den højtærede Forsvarsminister fremsætter en Plan om at nedlægge Lynetten, som er Kommandostation for hele Sø-Defensionen, og unddrage vort Forsvar denne, uden at der samtidig fremsættes Forslag om at bringe Erstatning derfor. Man har det Indtryk i ret vide Kredse, at det ikke er den højtærede Minister om at gøre at varetage det Hverv, han har som Forsvarsminister, men at det er Forsvarsministeren ligegyldigt, hvilke Ødelæggelser der forarsages for det Værn, den Administration, der er underlagt ham.

Den højtærede Forsvarsminister mente, at det var underligt, at jeg nævnedes, hvad den tyske Generalstabschef havde sagt til Oberst Lütken, og at det var underligt, at jeg vilde betragte ham som en god Raadgiver for Danmark; det var naturligt, at Tyskland ønskede et stærkt Militærvæsen her i Danmark. Ja, jeg ser nu i og for sig i de omtalte Ytringer, at det var et ret venskabeligt Raad, der blev givet fra den Side, og jeg synes ogsaa, det er bestyrket ved de senere Begivenheder. Det Raad, som her blev givet af den tyske Generalstabschef, er fulgt af det nuværende Ministerium, i Særdeleshed af den nuværende Forsvarsminister. Og hvad vilde det have ført til, hvis Danmark ikke havde været saa forsvarsberedt, som det var eller blev, hvis vi ikke havde kunnet efterkomme Forespørgselen om, hvorvidt vi vilde spærre Store Bælt? Det ved den højtærede Forsvarsminister jo godt. Saa vilde Følgen være blevet den, at Store Bælt var blevet spærret af vor sydlige Nabo med meget ubehagelige Følger for os.

Ministeren holder sig stadig til, at han kun har administreret Lovene af 1909, og at han ikke vilde volde Splid indenfor Partiernes. Det lyder jo overordentlig kønt. Men naar den højtærede Forsvarsminister fremsætter den Tale, minder han mig altid om en Professor i den ædle Magi, der ikke slap godt fra Kunststykket. Det er ikke Silkebaand, den højtærede Forsvarsminister drager op af Hatten. Det bliver kun Blaar; men Blaar kan maaske ogsaa bruges.

Forsvarsministeren (P. Munch): Selve den almindelige Diskussion tror jeg, vi kan betragte som afsluttet, forsaavidt som

Standpunkterne vist er kommet frem. Men der er i de sidste Udtalelser ganske enkelte Bemærkninger, jeg maa knytte nogle Ord til.

Den ærede Ordfører for Venstre (Maa-gaard) hævdede, at jeg ligesom maatte paatage mig en Garanti for, at Uheld ikke skulde ske med Ammunitionen, i hvert Fald ikke paa Grund af manglende Bevogtning. Jeg tror ikke, nogen er i Stand til at paatage sig Garantien for, at Uheld ikke sker, og hvis Uheld kommer til at indtræde, vil men jo til enhver Tid staa saaledes, at man mere eller mindre berettiget vil kunne lægge Skylden derfor paa manglende Bevogtning. Thi alle Dage vil Bevogtningen kunne have været endnu mere fuldstændig, og saa vil man kunne sige, at hvis vi havde haft saa meget mere Bevogtning, var dette maaske ikke sket. Man er udsat for Uheld og Ulykker, saa længe denne Ammunition findes i Nærheden af nogenlunde tæt bebyggede Egne.

Til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper) tør jeg maaske først sige, at da jeg forelagde Forslaget om Lynetten, gjorde jeg opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Telefonstation og Telegrafstation, og hvad dermed staar i Forbindelse, paa Søforterne kunde løses særskilt; det vilde ikke være udelukket ved dette Forslag.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke saa det som min Opgave at varetage det Værn, jeg administrerede. Heroverfor kan jeg sige, at jeg ser det som min Opgave at bidrage til, at Danmarks Militærvæsen indrettes og ordnes paa den Maade, jeg anser for hensigtsmæssigst og nyttigst for Danmark.

Det ærede Medlem gjorde atter nogle Bemærkninger om General Moltkes Ord. Det ærede Medlem opfattede General Moltkes Ord som et venskabeligt Raad til Danmark. Ja, det var jo et Raad til Danmark. Det var maaske ogsaa efter General Moltkes Opfattelse et venskabeligt Raad, men Raadet var først og fremmest bestemt af Tysklands Interesse og tillige af den Overbevisning, som General Moltke under de paagældende Forhandlinger erhvervede sig, at han kunde regne med, at Danmark i det givne Øjeblik stillede sig paa Tysklands Side. Det er Baggrunden for dette Raad, og ud fra denne Opfattelse er det meget naturligt, at General Moltke ønskede det stærkest mulige Militærvæsen i Danmark. Det ærede Medlem mente, at dette Raad af General Moltke var fulgt af den nuværende Regering. Nej, Raadet er ikke fulgt